

[Niels Mørk.]

varetaget af den offentlige arbejdsformidling. Efter denne erklæring fra ministeren kan vi måske regne med, at al tale fra regeringspartiernes side om arbejdsformidlingens og A-kassernes kommunalisering ophører fremefter. Under henvisning til denne udtalelse fra ministeren vedrørende dette problem må jeg fraråde at stemme for det af hr. Kjær Rasmussen og hr. Sigsgaard uden for betænkningen stillede ændringsforslag til § 6.

Mit parti har været betænkelig ved oprettelsen af det i § 25 foreslåede kvalifikationsnævn. Efter lovforslaget skal dette nævn være rådgivende ved bedømmelsen af kvalifikationer hos ansøgere til de 14 topstillinger, der nu skal etableres ved amtskommunernes social- og sundhedsforvaltninger. Primærkommunerne har protesteret imod denne bestemmelse. Ministeren har fremsat et ændringsforslag til § 17, som betyder, at pligten til at blande nævnet ind i billedet kun omfatter den første besættelse af de omtalte stillinger. Vi kan gå ind for dette ændringsforslag.

Vi takker ministeren, fordi folke- og invalidepensionisternes kontaktudvalg nu bliver repræsenteret i selve styrelsesrådet.

I udvalgets bilag 43 har ministeren tilkendegivet, at den kreds af personer, som styrelsesrådet kan tilkalde ved behandlingen af enkelte spørgsmål, ikke bør afgrænses for snævert. Jeg vil gerne spørge ministeren, om dette skal forstås således, at styrelsesrådet skal være meget åbent for henvendelser udenfra.

Når vi har stillet ændringsforslag til § 7 vedrørende børne- og ungdomsværnet, skyldes det sagt kort, at vi er noget ængstelige for, at pladserne efter ministerens forslag ikke i alle tilfælde vil blive besat med personer, som har den fornødne indsigt i og interesse for dette meget vigtige arbejde. Vi mener, at vort ændringsforslag på en mere effektiv og medmenneskelig måde tilgodeser børne- og ungdomsværnets tarv.

Vore ændringsforslag vedrørende lovforslag nr. 107 om åndssvageforsorgen tilsigter at opnå større demokrati på arbejdspladserne. Det bliver ikke tilfældet efter lovforslaget, hvorefter et flertal af personalet holdes udenfor i de centrale og i de lokale råd.

Vedrørende lovforslag nr. 107 i dets hel-

hed må jeg henvise til vore bemærkninger i betænkningen. Vi har den opfattelse, at den nuværende styreform bør bevares indtil det tidspunkt, da forsorgen efter lovforslag herom bliver kommunaliseret. Når dette engang sker, forudsætter vi, at udgifterne til åndssvageforsorgen som nu afholdes af staten, ikke mindst af hensyn til ensartetheden.

Vi kan altså ikke nu give tilslutning til dette lovforslag, men vor endelige stilling vil vi tage ved tredjebehandlingen.

Jeg må beklage, at ministeren og regeringspartiernes repræsentanter i udvalget afviste vort ændringsforslag til § 26. I udvalgets bilag 14 spørger udvalget, hvilke dele af lovforslagene nr. 106-109 der bør gennemføres nu, såfremt man er af den opfattelse, at kun sådanne lovbestemmelser, som er af afgørende betydning for primær- og sekundærkommunernes deltagelse i påbegyndelsen af strukturændringen, er nødvendige. Svaret fra ministeren lyder:

„Hvis man derimod var af den opfattelse, at kun de bestemmelser, hvis snarlige ikrafttræden var af afgørende betydning, burde medtages i første omgang, måtte betydningen af en vedtagelse af følgende bestemmelser særligt fremhæves.“

Derefter nævnes 9 af lovforslagets paragraffer, men § 26 vedrørende sygekassernes kommunalisering nævnes ikke i denne forbindelse. Det er klart, at socialdemokratiet er tilhænger af at koordinere de sociale opgaver, men der er jo flere måder at gøre det på. Sygekasserne har med deres alternative helseforslag peget på en løsning, som i forhold til nu betyder en meget stærk koordinering af opgaverne, en løsning, som kan gennemføres hurtigt og med langt mindre omkostninger end ministerens forslag.

Det er vel også værd at notere i denne forbindelse, at efter lovforslaget forsvinder det folkevalgte element totalt ud af denne del af sociallovgivningen. I forvejen er det folkevalgte element ved kommunesammenlægningerne jo blevet stærkt reduceret. Jeg tror, at dette ekspertstyre, som vi bevæger os henimod, vil skade det folkestyre, det demokrati, vi alle ønsker at leve under.

At vort ændringsforslag skulle vanskeliggøre kommunernes dispositioner, kan jeg ikke se, al den stund enhver ved, at såvel